

Fejér Megyei Bíróság
G.40.052/2005/46. szám

302-0146

[Handwritten signature]

JÁMBOR László
ügyvéd

2007-05-23

KEZEL

27/05/23

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fejér Megyei Bíróság a dr. Jámbor László ügyvéd (1094 Budapest, Angyal u. 9.) által képviselt **DUNADELTA Építőipari Szolgáltató Betéti Társaság** (2330 Dunaharaszti, Andrássy u. 34.) felperesnek, - a dr. Kanta Tamás ügyvéd (1055 Budapest, Szalay u. 5/b. III/3.) által képviselt **KIVITEL 96 Ipari Kereskedelmi Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság** (1045 Budapest, Aulich u. 7.) I. r. alperes, valamint a dr. Kúthy Zoltán ügyvéd (8000 Székesfehérvár, Lévai u. 1/a.) által képviselt **Bakonycsernye Község Önkormányzata** (8056 Bakonycsernye) II. r. alperes ellen, 16.247.500,-Ft és járulékai iránt indított perben az alábbi helyen és időben meghozta a következő

í t é l e t e t:

Kötelezi az I. r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 16.247.500,- (azaz Tizenhatmillió-kettőszáznegyvenhétezer-ötszáz) forintot, valamint ezen összeg után 2004. november 28. napjától a kifizetés napjáig napi 0,25% késedelmi kamatot, továbbá 874.910,- (azaz Nyolcszázhetvennégyezer-kilencszázöt) forint perköltséget.

A II. r. alperes vonatkozásában a bíróság a keresetet elutasítja, és kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. r. alperesnek 824.910,- (azaz Nyolcszázhuszonnégyezer-kilencszázöt) forint perköltséget.

Kötelezi a bíróság a felperest és az I. r. alperest, hogy az illetékes adóhivatal külön felhívására fizessenek meg külön-külön a Magyar Államnak 450.000 - 450.000,- (azaz Négyszázötvenezer – Négyszázötvenezer) forint eljárási illetéket.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napos határidőn belül a Fővárosi Ítéltáblához címzett, de jelen bíróságnál 4 példányban, írásban benyújtható fellebbezésnek van helye.

A másodfokú bíróság az ítélet ellen irányuló fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, ha az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül kell helyezni; a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik; a fellebbezés csak a teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos; a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul; a felek ezt kérték; a másodfokú bíróság megítélése szerint – tekintettel a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelemben, illetve fellebbezési ellenkérelemben foglaltakra – az ügy eldöntése tárgyaláson kívül is lehetséges.

INDOKOLÁS

A bíróság a keresetlevél és mellékletei, a felek előadásai, a H-PLASTBAU építési rendszer tervezési segédlet, az építési napló és a becsatolt egyéb okirati bizonyítékok, Kozári Mihály Károly, Boleracki István, dr. Bitmann Lilla Henriette, Zámbó József, Zámbó Péter, Kapás Ildikó, Morva Alajos tanúk vallomásai, a Móri Városi Önkormányzat Jegyzője által 29. sorszám alatt megküldött iratmásolatok, Móricz József 37. sorszám alatti szakértői véleménye alapján az alábbi tényállást állapította meg.

Az alperesek 2004. február 20. napján vállalkozási szerződést kötöttek egymással, amely szerint a II. r. alperes megbízása alapján az I. r. alperes vállalkozott Bakonycsernyén 24 lakásos nyugdíjas ház teljes körű munkáinak első osztályú minőségben való elvégzésére, 99.439.295,-Ft vállalkozói díj ellenében, azzal, hogy a szerződéskötést követő 5. napon a munkaterületet átveszi, és az építkezést 2004. október 29. napjáig befejezi.

Az eredeti tervek szerint az építmény POROTHERM rendszerrel, előre gyártott födémgerendás födémmel készült volna, azonban az építkezés helyszínén található geodéziai – statikai problémák, valamint a minél gyorsabb befejezés érdekében az I. r. alperes amellett döntött, hogy H-PLASTBAU építési rendszerrel készül el az épület.

Az I. r. alperes kérésére a felperes 2004. május 24-én, 2004. június 23-án árajánlatot adott a H-PLASTBAU energiatakarékos építési mód kivitelezésére.

A felperes, mint vállalkozó, az I. r. alperes, mint megrendelő 2004. június 28. napján vállalkozói szerződést kötöttek, mely szerződés tárgya a Bakonycsernyén található 24 lakásos „Idősek Otthona” komplett H-PLASTBAU szerkezet kivitelezése volt, miszerint a felperesnek az I. r. alperes által elkészített alapra helyezett felmenő

falszerkezeteket, a két szint vonatkozásában a lakások közti szerkezeti falakat, két födémet (teherelosztó falbetonnal) és a lépcsőszerkezetet kellett elkészítenie. A szerződés aláírásakor műszaki kiviteli tervdokumentáció még nem állt rendelkezésre, azok csak az építkezés megkezdését követően kerültek átadásra, az átadott építési engedélyezési terv pedig még hagyományos szerkezetű kivitelezésre vonatkozott.

A vállalkozói díj összesen 34.997.500,-Ft-ban lett meghatározva azzal, hogy a műszaki készültség mértékének megfelelően kerül sor a számlázásra. E szerint a szerződéskötéskor első részszámlaként 6.250.000,-Ft-ot kellett megfizetni, mely kifizetésre is került. A szerződés alapján a földszinti födém betonozása után 12.500.000,-Ft-ot kellett kifizetni a vállalkozónak, végszámlaként pedig az emelet betonozása után 16.247.500,-Ft-ot kellett megfizetnie az I. r. alperesnek.

A kivitelezés megkezdését megelőzően a H-PLASTBAU építési rendszer gyártója és rendszergazdája a pécsi Z-BETON Kft. képviseletében Zámbó József 2004. július 22-én a H-PLASTBAU építési rendszer tervezési segédletét, annak ÉMI előírásaival együtt átadta Kapás Ildikónak, aki a II. r. alperes által megbízott tervező volt, annak érdekében, hogy az építési engedélyezési terv módosításra kerüljön. A felperes 2004. július 26-án vette át a munkaterületet az I. r. alperestől, aki addigra már az alapokat elkészítette az ún. „kitüskézéssel” együtt.

2004. szeptember 7-ére a felperes a földszinti födémmel elkészült (elvégezte továbbá – bár feladata nem volt – a szigetelését az alapozásnak). A második részszámla szerinti 12.500.000,-Ft nem került kifizetésre ezen időpontig, ezért a felperes bejárást kezdeményezett, melyen közölte az alperesekkel, hogy a számla ki nem fizetése esetén az építkezésről levonul. A bejárás alkalmával a II. r. alperes polgármestere arra tett ígéretet, hogy az önkormányzat 2004. szeptember 22-ig kifizeti a szerződésben foglaltak szerint egy összegben a számlákat, miután az illetékes Innovációs Kht.-val történt telefonbeszélgetését követően ígéretet kapott arra, hogy az állami hozzájárulás összegét ezen időponton belül megküldik részére.

Két héttel később a felperes ismét leállt a munkával, miután kifizetésre nem került a második részszámla. Erről a Bakonycsernyei Önkormányzatnál 2004. szeptember 20. napján jegyzőkönyv került felvételre, amelyben felhívta az I. r. alperes figyelmét a felperes arra, hogy az eredeti szerződés szerint rögzített kötelezettségek szerint járjon el. Ezután a munkát folytatta, majd 2004. november 23-án I. r. alperes kifizette a 12.500.000,-Ft-ot, miután neki teljesített a II. r. alperes.

A felperes 2004. november 28-án végzett a vállalkozói szerződésben rögzített munkával, azonban az I. r. alperes a munkát tőle kivitelezési hiányosságokra

hivatkozással nem vette át, és nem fizette ki a vég számla összegét, azaz 16.247.500,- Ft-ot.

A II. r. alperes 2004. október 10. napján nyújtott be építési engedély módosítása iránti kérelmet, figyelemmel az eltérő kivitelezésre. A Móri Városi Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság 2005. január 5. napján kelt 356/1/2004. számú határozatával nem járult hozzá az építési engedély megadásához, hivatkozva arra, hogy a tervezett H-PLASTBAU építési rendszer nem elégíti ki a II. tűzállósági fokozat követelményét, majd miután a tervezők 2005. február 1. napján a tűzvédelmi szempontokat is figyelembe véve módosították a terveket, a tűzoltóság 2005. február 10. napján hozzájárult az építési engedély módosításához. A tervezők fax útján juttatták el a tűzoltóságnak az ÉMI állásfoglalását.

A II. r. alperes az I. r. alperestől a munkákat átvette, és részére a vállalkozói díjat kifizette.

. . . . .

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság egyetemlegesen kötelezze az alpereseket 16.247.500,-Ft, valamint ezen összeg után 2004. szeptember 7. napjától a kifizetés napjáig a vállalkozói szerződés 21. pontja szerinti napi 0,25% késedelmi kamat és perköltsége viselésére. Előadta, hogy az I. r. alperessel kötött vállalkozói szerződésében foglaltakat hiánytalanul és hibátlanul teljesítette, ennek ellenére az I. r. alperes nem fizette ki a vég számla összegét, amely 16.247.500,-Ft. A vállalkozói díj ezen részének meg nem fizetéséből, azaz szerződésszegésből eredő kártérítés jogcímén kérte kötelezni az I. r. alperest a kereseti kérelem szerinti összeg megfizetésére, míg a II. r. alperessel szemben a Ptk. 6. §-ára hivatkozással biztatási kárként jelölte meg a kereseti kérelem összegét. Vele szemben arra hivatkozott, hogy 2004. szeptember 7-ét követően a munkálatokat nem folytatta volna tovább, és így a bekövetkezett kára nem nőtt volna, amennyiben a II. r. alperes képviselőjében Boleracki István polgármester nem tesz ígéretet a vállalkozói díj két héten belüli megfizetésére. Kizárólag a polgármester ígéretében bízva folytatták a munkát, ezáltal keletkezett a 16.247.500,-Ft összegű káruk.

. . . . .

Az I. r. alperes a kereset elutasítását és a felperesnek perköltségében történő marasztalását kérte. Egyrészt arra hivatkozott, hogy a felperes hibásan teljesített, ugyanis nem tájékoztatta arról, hogy az épületszerkezet csak az ÉMI engedély szerinti tűzálló és többrétegű burkolatokkal használható, mindezt az I. r. alperesnek kellett pótolnia, ugyanis tőle a megrendelő műszaki ellenőre nem vette át a munkát. A felperes részére kizárólag a tervezési segédletet és az ÉMI engedély első oldalát adta át, mely nem tartalmazta azt a megkötést, miszerint az épületszerkezet rendeltetésszerű használata csak az ÉMI engedély szerinti tűzálló és többrétegű burkolatokkal lehetséges. A tervezési segédlet pedig kifejezetten csak egy rétegű gipszkarton burkolatot jelzett, és nem szerepeltette azt, hogy annak tűzállónak kell lennie.

Előadta továbbá, hogy a komplett épületszerkezeti munka volt a felperes részéről a kitüskézés is, amelyet a felperes árajánlati költségvetéseiben 2.800.000,-Ft-os összegben szerepeltetett. A vállalás ellenére azonban a munkát nem végezte el, amelyet helyette szintén I. r. alperes végzett el, melynek költsége 158.693,-Ft volt. A felperes hibásan teljesített, amikor a földszint és az első emelet közötti áthidaló lépcsőfokokat úgy készítette el, hogy azok eltérő magasságúak, illetőleg vastagságúak voltak, amelyre az I. r. alperesnek kellett még rábetonozni, kijavítva a lépcsőfokokat. További hibás teljesítés volt a felperes részéről, hogy az első és a második szinten a födémszerkezet aljzatbetonját egyenetlenre készítette, emiatt többletbetonozás volt szüksége, mintegy 6 cm-es rábetonozással.

A fentiek összköltségét, 16.717.870,-Ft-ot beszámítani kért a felperesi követelésbe.

A II. r. alperes a kereset elutasítását, és a felperesnek perköltségében történő marasztalását kérte, arra hivatkozással, hogy a II. r. alperes polgármestere nem tett ígéretet arra, hogy közvetlenül kifizetést eszközöl a felperesnek az I. r. alperes helyett, és tartozásátvállalásra illetve tartozáselvállalásra sem került sor részéről.

.....

A kereset az I. r. alperes vonatkozásában megalapozott, a II. r. alperes vonatkozásában megalapozatlan.

A felperes tévesen hivatkozott a szerződésszegésből eredő kártérítésre az I. r. alperes vonatkozásában a meg nem fizetett vállalkozói díj miatt, hiszen itt nem kárról van szó, mert egy hatályos érvényes szerződés alapján megállapított vállalkozói díjat

kötötték ki a felek, amelynek ellentételezése volt a felperesi munkavégzés. A felperesnek tehát a szerződés alapján mindenképpen el kellett végeznie a munkát, ami így semmiképpen nem jogellenes magatartásból fakadó vagyonsökkenés, tehát kárként nem minősíthető. Ugyanakkor elmaradt vállalkozói díjként érvényesíthető.

A Ptk. 389. §-a szerint vállalkozási szerződés alapján a vállalkozó valamely dolog tervezésére, elkészítésére, feldolgozására, átalakítására, üzembe helyezésére, megjavítására vagy munkával elérhető más eredmény létrehozására, a megrendelő pedig a szolgáltatás átvételére és díjfizetésére köteles.

Nem volt vitatott, hogy a végszámlaként érvényesíthető ki nem fizetett vállalkozói díj összege 16.247.500,-Ft volt.

A bíróságnak az I. r. alperesi védekezés ismeretében azt kellett vizsgálnia, hogy a felperes szerződésszerűen teljesített-e, s amennyiben nem teljesített, avagy hibásan teljesített, úgy ebből eredő I. r. alperesi beszámítási kifogás megalapozott-e vagy sem.

Az I. r. alperesi beszámítási kifogás az alábbiak szerint nem megalapozott.

Az I. r. alperes arra hivatkozott, hogy a felperes vállalása ellenére a kitüskézést nem végezte, amelyből eredően 158.693,-Ft költsége merült fel.

Ezzel szemben a 2004. június 28. napján kelt vállalkozói szerződés első pontja tartalmazza a szerződés tárgyát, amelyből egyértelműen kiderül, hogy a kitüskézés nem volt feladata a felperesnek.

A szerződéskötést megelőző 2004. június 23. napján kelt, a leendő szerződés műszaki tartalmát magába foglaló felek megállapodása (csatolva 12. sorszám alatti iratként) 2. pontja is egyértelműen rögzíti, hogy a fogadósint tüskézését a leadott tüskézési tervek szerint a megrendelő végzi el. Így bár Móricz József igazságügyi szakértő által készített 37. sorszám alatt csatolt szakértői vélemény 4. pontja alapján az alapba helyezett tüskék a H-PLASTBAU szerkezethez tartoztak és így felperesi feladatkört képeztek volna, a felek megállapodása alapján ezen munka elvégzését a megrendelő vállalta, így az ezzel kapcsolatos költségeket nem érvényesítheti a felperessel szemben.

Az I. r. alperes hivatkozott arra, hogy hibásan teljesített a felperes, amikor a földszint és az első emelet közötti áthidaló lépcsőfokokat eltérő magasságúra építette, továbbá, amikor az első és második szinten a födémszerkezet aljzatbetonját egyenetlenre készítette el, s emiatt többletbetonozás volt szükséges mindkét esetben.

Ezzel szemben a felek által nem vitatott tartalmú 37. sorszám alatti igazságügyi szakértői vélemény megállapította, hogy a felperesnek nem kellett további betonozási munkát végezni a szerkezeti betonozáson túl a becsatolt engedélyezési terv alapján. Az engedélyezési terv szerint ugyanis a H-PLASTBAU födém vasbeton szerkezete felett 2 cm vastag hangszigetelés, majd ezt követően további 6 cm aljzatbeton és burkolat lett előírva. A felperes tehát nem teljesített hibásan, amikor a szerkezeti betonozást végezte el, nem volt kötelezettsége további aljzatbeton és burkolat készítése.

Az I. r. alperes arra hivatkozott, hogy a felperes nem tájékoztatta arról, hogy az épületszerkezet csak az ÉMI engedély szerinti tűzálló és többretegű burkolatokkal használható.

Megállapítható tehát, hogy a 2004. június 28. napján kelt vállalkozói szerződés tárgyát nem képezte tűzvédő bevonat és burkolat készítése felperes által. A szerződés első pontja, mely a szerződés tárgyát határozza meg, ezt nem tartalmazza, a szerződés mellékleteként pedig részletes költségvetés nem készült, hanem a szerződéskötést megelőzően a felperes 2004. június 23-án adott árajánlatot, amelynek első pontjában egyértelműen rögzítésre került, hogy az árajánlat nem tartalmazza a fogadó szint és az ÉMI által előírt burkolási munkák elkészítését.

Móricz József igazságügyi szakértői véleménye alapján a tűzvédelem módjának meghatározása minden esetben tervezői jogosultsággal rendelkező feladat, s a szerkezeti munkákra vonatkozó szerződés megkötésekor nem állt rendelkezésre módosított építési engedély, s így az ÉMI által minősített H-PLASTBAU rendszer szerkezeteinek hatóságilag engedélyezett tűzvédelmi megoldása sem volt ismeretes, mivel az csak 2005. évben került engedélyezésre, s emiatt nem képezhette a felek között létrejött szerződés tárgyát. A szerződés tehát kizárólag szerkezeti munkákra vonatkozott, a tűzvédelmi burkolat a falakon és a födémén megoldását tekintve alperesi feladatkörbe tartozó.

Az I. r. alperes építőipari kivitelezéssel foglalkozó cég, melytől elvárható volt, hogy a szerződéskötéskor mindezekkel tisztában legyen, igazságügyi szakértő megállapította, hogy minden esetben a tűzvédő burkolat külön munkanemként kezelendő az MSz. 595/1-86.-ban közölt fogalom meghatározások is azt támasztják alá, hogy a tűzvédő bevonat és burkolat nem épületszerkezet, hanem azt védő anyagréteg.

Mivel az épület tűzvédelmének megoldása tervezői feladat volt, így nem minősíthető felperesi hibás teljesítésnek az, hogy a szerződéskötéskor a tűzvédelem problémájára külön nem hívta fel a figyelmet.

A bíróság ugyanakkor megkeresett bíróság útján tanúként hallgatta meg Zámbó Józsefet, aki a H-PLASTBAU falazó elemeket gyártó cég, a Z-BETON Kft. képviselője volt, és az építkezés alatt a felperes alvállalkozójaként a helyszínen művezetést végzett. A tanú előadta, hogy 2004. július 22-én Kapás (tévesen Kapási a jegyzőkönyvben) Ildikó tervező részére az egész tervezési segédletet átadta, amely tartalmazta az ÉMI rendelkezéseket is, és ami alapján az építési engedély módosítása elkészíthető volt. Kapás Ildikó tanú ugyan cáfolta, hogy az általa valóban átvett iratok között az ÉMI engedély szerepelt volna, azonban Zámbó József vallomását Zámbó Péter tanú is megerősítette, aki a Z-BETON Kft. ügyvezetője. Kapás Ildikó tanú arra hivatkozott, hogy az ÉMI engedélyt a móri tűzoltóság, mint szakhatóság nem tőle, hanem a pécsi Z-BETON Kft.-től kapta meg, mivel, ha az nála lett volna, úgy csatolta volna az építési engedély módosítása iránti kérelméhez.

A 2005. február 1. napján kelt, az iratokhoz 29. sorszám alatt a Móri Önkormányzat által csatolt irat alapján azonban Kapás Ildikó és Sárközi Lajos (mindketten a II. r. alperes által megbízott tervezők) úgy nyilatkoztak, hogy a tűzoltóság által kért adatokat és módosításokat szolgáltatják, és egyidőben fax útján eljuttatják az ÉMI állásfoglalást. Így tehát nem történt hivatkozás arra, hogy azt majd a pécsi székhelyű cég fogja megküldeni a tűzoltóságnak – e szerint azt a kivitelezővel is kapcsolatban álló tervezők küldték meg, mint birtokukban lévő a szakhatóságnak. Ez az irat a tervezési segédlettel együtt pedig a fenti tanúvallomások alapján már 2004. július 22-én a tervező birtokába jutott és így módjában lett volna annak tartalmi követelményeiről az I. r. alperesi kivitelezőt értesítenie.

A bíróság csak megjegyzi mindezekén túl, – mint ahogy arra a szakértői vélemény is kitér - hogy a burkolatok az engedélyezettől eltérő megoldásokkal készültek I. r. alperes részéről, másrészt az I. r. alperes nem mellékelte tételesen azonosítható számlákat beszámítási kifogásának összegszerűségét alátámasztandóan.

X Mindezek alapján az I. r. alperes jogtalanul tagadta meg az elkészült mű átvételét, és köteles a végszámla összegét, azaz 16.247.500,-Ft még ki nem fizetett vállalkozói díjat a felperesnek megfizetni.

X A felek megállapodása alapján a vállalkozói szerződés 21. pontja alapján az I. r. alperes köteles a késedelembe esés idejére napi 0,25% mértékű késedelmi kamat megfizetésére.

X A bíróság a késedelembe esés időpontját az építési napló bejegyzései alapján határozta meg 2004. november 28. napjában, ugyanis ezen a napon teljesített ténylegesen a felperes, az ezt követő időponttól már jogtalanul tagadta meg az elkészült mű átvételét az alperes.

A bíróság alaptalannak találta a felperes keresetét a II. r. alperes vonatkozásában. A felperes a Ptk. 6. §-ára hivatkozott.

A Ptk. 6. §-a szerint a bíróság a kárnak egészben vagy részben való megtérítésére kötelezheti azt, akinek szándékos magatartása más jóhiszemű személyt alapos okkal olyan magatartásra indított, amelyből őt önhibáján kívül károsodás érte.

A vállalkozói szerződés szerint a munkát a felperesnek el kellett végeznie a Ptk. vállalkozási szerződésre vonatkozó rendelkezései szerint, még akkor is, ha a levonulás lehetőségét kikötötték a szerződésben, tehát adott esetben szerződéses kötelezettségvállalás teljesítéséről van szó. A kár pedig alapfeltétele a Ptk. 6. § alkalmazhatóságának is. Másrészt olyan magatartásra kell, hogy indítsa a károsult jóhiszemű személyt alapos okkal a károkozó, amelyből eredően önhibáján kívül éri őt a károsodás. Adott esetben ez azt jelentheti, hogy a II. r. alperes biztatása, miszerint ki lesz fizetve a felperesnek a részszámlája összege, arra vezette a felperest, hogy folytassa a munkát. A munka folytatása nélkül azonban nem kaphatta volna meg a még fennmaradó általa elvégzendő munkanemek utáni díjat, hanem csak az addig elvégzettek után, így nem is követelhetné a kártérítésben meghatározott összeget.

Mindezekén túl Boleracki István polgármester és dr. Bitmann Lilla Henriette jegyző tanúk meghallgatásából megállapítható volt, hogy a polgármester arra tett ígéretet, hogy a vele jogviszonyban álló I. r. alperes részére, a benyújtott számlák alapján kifizetést eszközöl, majd az I. r. alperes ezen összegből fizeti ki hangsúlyozottan a II. r. alperessel jogviszonyban nem álló felperes vállalkozói díját. A polgármester egyébként a perbeli időszakban hatályos önkormányzati törvény alapján sem hozhatott önmagában olyan döntést, amelyben az önkormányzatra tartozásátvállalás, illetve tartozáselvállalás címén fizetési kötelezettséget terhelt volna a képviselő testület hozzájárulása nélkül. A felperes sem tudott csatolni olyan okirati bizonyítékot, amely szerint az ebben illetékes képviselő testület egyértelműen jognyilatkozatot tett volna az I. r. alperes által fizetendő vállalkozói díj kifizetésének átvállalására, illetve elvállalására. Az ehhez szükséges jogszabályi ismeretek hiánya nem ad felmentést a felperesnek az alól, hogy tisztában kellett volna lennie azzal, hogy a polgármester a képviselő testület hozzájárulása nélkül ilyen tartalmú nyilatkozatot nem tehet – ezért az alapos ok hiányában is a Ptk. 6. §-ára alapított kárigény megalapozatlan.

A bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes I. r. alperest a felperes javára a 32/2003. IM rendelet 3. §-a alapján megállapított 874.910,-Ft ügyvédi munkadíj, valamint a felek által nem vitatott 50.000,-Ft-ban meghatározott felperesi ügyvédi útiköltségigény megfizetésére. A bíróság ugyancsak a Pp. 78. § (1) bekezdése

alapján kötelezte a pervesztes felperest a pernyertes II. r. alperes javára, ugyancsak a 32/2003. IM rendelet 3. §-a alapján megállapított 824.910,-Ft II. r. alperesi ügyvédi munkadíj megfizetésére.

A bíróság a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest és az I. r. alperest a felperes illeték-feljegyzési jogosultságára tekintettel a Magyar Állam által előlegezett 900.000,-Ft eljárási illeték fele-fele összegének megfizetésére.

Székesfehérvár, 2007. január 22.

dr. Füßy Béla sk.
bíró

A kiadmány hitelül: